

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i de bestaaende Love om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdagen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3709—10.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Knop): Som jeg udtalte ved Forelæggelsen af nærværende Lovforslag, gaar det ud paa en Skærpelse eller maaske rettere en Udvidelse af den nugældende Helligdagslovgivning, idet Hovedbestemmelsen i det gaar ud paa en fuldstændig Lukning af de handlendes Butikker paa Folkekirkens Helligdage. Lovgivningsmagten har ret ofte været beskæftiget paa dette Omraade, og forfølger man den gennem Tiderne, vil man se, at der har været fremsat Forslag flere Gange her i Tinget, dels af Regeringerne, dels ogsaa ad privat Vej. Undersøger man det, der har været det egentlige Motiv til de forskellige Forslag, vil man finde, at det i tidligere Tid udelukkende eller saa godt som udelukkende har været rent religiøse Hensyn. Man har nærmest tænkt paa, at Helligdagen ikke alene skulde være en Hviledag for de Mennesker, der ere beskæftigede med Handel, men at den ogsaa skulde give dem Lejlighed til at besøge Kirken og høre Prædiken og saa fremdeles. Men under Behandlingen af Helligdagsloven af 1876 fremkom der et nyt Moment, og det er for øvrigt ogsaa det, der har været Motivet for Forslagsstillerne til at fremkomme med dette Forslag. Det ny, der kom frem under Behandlingen her i Tinget i 1875, var dette, at alle, der ere beskæftigede ved Handel eller paa Omraader, som Helligdagsloven omfatter, skulde have mindst en Fridag om Ugen, og den Mand, der, saa vidt jeg kan skønne, første Gang fremsatte denne Tanke, var Holstein-Ledreborg, der udtalte, at det ikke alene for ham var om at gøre, at Helligdagsloven kunde blive en virkelig Helligdagslov, men at det ogsaa var ham om at gøre, at der kunde skaffes disse

Folk en Fridag om Ugen eller i alt Fald Lejlighed til at faa en Fridag. Det er ogsaa det, der for Forslagsstillerne er, kan man godt sige, Hovedmomentet i dette Forslag, idet man gaar ud fra, at selv om det ogsaa i 1891 blev rettet derhen, at Aabningen fra Kl. 4 Eftermiddag blev ophævet, er Forholdet dog saaledes nu, at disse Folk for en stor Del faa hele Søndag Formiddag spoleret. For det første skulde de staa i Butikken og betjene de Kunder, der, faa eller mange, komme til Stede inden Kl. 9 Formiddag, og naar saa Handelen er forbi, skal der ryddes op i Butikken, og baade det ene og andet skal gøres, og Tiden kan saa gaa til henimod Middag. Følgen bliver saa, at hele Søndagen egentlig bliver halvvejs spoleret. Nu er det ikke saaledes, at Forslagets Tanke er noget, vi alene have fundet paa. Det er bekendt for ærede Medlemmer, at der foreligger her for os og ogsaa tidligere har foreligget Andragender dels fra Handelsmedhjælperne, men ogsaa fra selve de handlende om at faa Loven ændret derhen, at der bliver fuldstændig Lukning paa Folkekirkens Helligdage. Ganske vist har jeg lagt Mærke til, at der i de sidste Dage er fremkommet et Andragende i modsat Retning; men jeg tror nu at have Ret, naar jeg siger, at gennemgaaende er der den største Stemning baade hos de handlende og hos Medhjælperne for fuldstændig Lukning paa Helligdage. Det er muligt, at der kan være enkelte Forretninger, der ville lide noget under det, men da jeg gaar ud fra, at dette Forslag vil komme i Udvalg, er der saa ogsaa ad denne Vej nogen Sandsynlighed for, at man mulig kan komme enkelte Forretninger i Møde, for saa vidt det er nødvendigt. For mit, og jeg tror jeg kan sige, for samtlige Forslagsstilleres Vedkommende, vilde jeg helst holde paa fuldstændig Lukning for alle Butikker, samt Forbud mod Handel paa Torve og offentlige Pladser.

Naar der altsaa er Spørgsmaal om, hvordan man stiller sig fra de handlendes Side, mener jeg tilstrækkelig tydeligt at have udtrykt, hvorledes jeg mener, Stemningen er, og hvis Loven, som jeg haaber, bliver gennemført, vil der sikkert alligevel, selv hos dem, der i Øjeblikket ere misfornøjede, blive almindelig Tilfredshed. Men der er ganske vist ogsaa en anden Faktor, som maa komme i Betragtning, nemlig Publikum. Man kunde med Rette spørge: hvorledes vil nu Publikum stille sig over for dette Spørgsmaal? Her